

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2024/920**2026/EØS/21/83****av 13. desember 2023****om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer resultatrelaterte utløsende faktorer og kriteriene for kalibrering av disse utløsende faktorene(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 26c nr. 5 sjette ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Med hensyn til anvendelsen av de bakoverskuende utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav a) i forordning (EU) 2017/2402 er det nødvendig å spesifisere det utgangspunktet som enten økningen i det kumulative beløpet for misligholdte eksponeringer eller økningen i de kumulative tapene skal måles fra. Som hovedregel bør transaksjonens avslutningsdato anvendes som utgangspunkt for målingen. Det kan imidlertid være tilfeller der det ikke er mulig å bruke denne avslutningsdatoen for transaksjonen som utgangspunkt for målingen, herunder dersom transaksjonen omfatter en påfyllingsperiode eller en forhåndsdefinert periode der den verdipapiriserte porteføljen bygges opp, etter avslutningsdatoen. Det er derfor nødvendig å fastsette særlige regler for slike tilfeller.
- 2) Utslagspunktet (D) for en transje bestemmer tidspunktet der transjens hovedstol er fullstendig uthulet som følge av tap i den underliggende gruppen. Når den beskyttede transjen begynner å bære tap, minker derfor utslagspunktet tilsvarende. For å forhindre at transjene som gir kredittforbedring, allerede er blitt amortisert når det oppstår betydelige tap ved transaksjonens avslutning, bør den ytterligere bakoverskuende utløsende faktoren omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav b) i forordning (EU) 2017/2402 knyttes til en reduksjon av utslagspunktet for den høyest prioriterte beskyttede transjen med henblikk på å garantere den kredittforbedringen som gis av den høyest prioriterte beskyttede transjen i forhold til mer prioriterte transjer som initiativtakeren beholder i hele transaksjonens løpetid. Av samme grunn bør den framoverskuende utløsende faktoren omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav c) i forordning (EU) 2017/2402 inntreffe når det forventede resultatet til gruppen av underliggende eksponeringer reduseres gjennom en økning i konsentrasjonsrisikoen i verdipapiriseringen over tid eller, for transaksjoner der konsentrasjonsrisikoen er mindre tydelig, gjennom en forringelse av den gjennomsnittlige kredittkvaliteten til gruppen av underliggende eksponeringer over tid.
- 3) En svært konsentrert gruppe av underliggende eksponeringer øker risikoen for store tap i verdipapiriseringen. Siden konsentrasjonsrisikoen er høyere i grupper av underliggende eksponeringer som har lav grad av diversifisering, er det nødvendig å fastsette en terskel for minimumsgraden av diversifisering i gruppen av underliggende eksponeringer målt som det faktiske antallet eksponeringer i gruppen. Dersom konsentrasjonsrisikoen er lavere, bør den framoverskuende utløsende faktoren være underlagt den underliggende porteføljens gjennomsnittlige kredittkvalitet. For å fastsette denne utløsende faktoren bør den underliggende porteføljens kredittkvalitet måles fra verdipapiriseringens inngåelse.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L, 2024/920, 22.3.2024, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 216/2024 av 23. september 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 92 av 19.12.2024, s. 60.

(¹) EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35.

- 4) Siden det ikke er mulig å fastsette en standardkalibrering som kan anvendes på alle transaksjoner, gitt variasjonen i typene av underliggende porteføljer og strukturer i balanseførte verdipapiriseringer, er det nødvendig å angi kriterier for fastsettelse av nivåene på de resultatrelaterte utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd i forordning (EU) 2017/2402. For å sikre at det ikke er noen vesentlig risiko for at transjer som gir kredittforbedring, amortiseres i et slikt omfang at det ikke vil være tilstrekkelig beskyttelse til å absorbere betydelige tap som oppstår ved transaksjonens avslutning, bør disse kriteriene fastsettes på en forsiktig måte. For dette formålet bør partene i verdipapiriseringen teste hvor effektive de bakoverskuende utløsende faktorene er i et scenario med sen tapsfordeling, idet det på transaksjonens avslutningsdato tas hensyn til de forventede tapene i hele transaksjonens løpetid.
- 5) For ikke å gripe inn i eksisterende kontrakter som er inngått før spesifiseringen av de obligatoriske resultatrelaterte utløsende faktorene og kriteriene for deres kalibrering, er det nødvendig å fastsette en overgangsordning for utestående balanseførte STS-verdipapiriseringer.
- 6) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 7) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «høyest prioriterte beskyttede transje» i en verdipapirisering den minst etterstilte transjen, med hensyn til fordeling av tap, som er omfattet av godtakbar kredittbeskyttelse i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen,
- 2) «kredittrisikoundergruppe» et segment i den underliggende porteføljen som eksponeringene fra den porteføljen er henført til i samsvar med artikkel 4 nr. 5, og som medfører en grad av kredittrisiko målt på grunnlag av kredittrisikorelaterte kriterier, der hvert gjensidig utelukkende segment innebærer en kredittrisiko som er større enn eller mindre enn et annet segments kredittrisiko,
- 3) «scenario med sen tapsfordeling» et scenario der to tredeler av det absolutte tapsbeløpet som på transaksjonens avslutningsdato forventes å forekomme i hele transaksjonens løpetid, finner sted i den siste tredelen av dens forventede løpetid.

Artikkel 2

Spesifisering av det utestående beløpet for den underliggende porteføljen for de bakoverskuende utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav a) i forordning (EU) 2017/2402

1. Med unntak av tilfellene omhandlet i nr. 2 og 3 skal det utestående beløpet for den underliggende porteføljen ved anvendelse av de bakoverskuende utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav a) i forordning (EU) 2017/2402 være det utestående beløpet på transaksjonens avslutningsdato.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

2. Dersom verdipapiriseringen omfatter en påfyllingsperiode, skal det utestående beløpet for den underliggende porteføljen være det laveste av følgende:
 - a) Det utestående beløpet på transaksjonens avslutningsdato.
 - b) Det utestående beløpet ved utgangen av påfyllingsperioden.
3. Dersom verdipapiriseringen omfatter en forhåndsdefinert periode som begynner på transaksjonens avslutningsdato, da porteføljen av verdipapiriserte eksponeringer bygges opp, og dersom kredittbeskyttelsesavtalen får anvendelse fra transaksjonens avslutningsdato, skal det utestående beløpet for den underliggende porteføljen være følgende:
 - a) Under den forhåndsdefinerte oppbyggingsperioden skal det utestående beløpet være det høyeste beløpet for de verdipapiriserte eksponeringene som tillates i kredittbeskyttelsesavtalen ved utgangen av den forhåndsdefinerte perioden.
 - b) Etter utgangen av den forhåndsdefinerte oppbyggingsperioden skal det utestående beløpet være det utestående beløpet ved utgangen av den forhåndsdefinerte perioden.
4. Med hensyn til nr. 1–3 skal partene i kredittbeskyttelsesavtalen beregne økningen i det kumulative beløpet for misligholdte eksponeringer eller økningen i de kumulative tapene fra transaksjonens avslutningsdato.

Artikkel 3

Spesifisering av anvendelsen av den ytterligere bakoverskuende utløsende faktoren omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav b) i forordning (EU) 2017/2402

1. Partene i kredittbeskyttelsesavtalen skal fastsette en terskel for den prosentvise reduksjonen av utslagspunktet for den høyest prioriterte beskyttede transjen, beregnet i samsvar med artikkel 256 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽³⁾, fra dens nivå på transaksjonens avslutningsdato eller, dersom verdipapiriseringen omfatter en forhåndsdefinert periode da porteføljen av verdipapiriserte eksponeringer bygges opp, ved utgangen av den forhåndsdefinerte oppbyggingsperioden.
2. Den ytterligere bakoverskuende utløsende faktoren omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav b) i forordning (EU) 2017/2402 skal inntreffe når som helst etter transaksjonens avslutningsdato dersom reduksjonen av utslagspunktet overstiger den terskelen som er fastsatt i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.

Artikkel 4

Spesifisering av anvendelsen av den framoverskuende utløsende faktoren omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd bokstav c) i forordning (EU) 2017/2402

1. Den framoverskuende utløsende faktoren skal fastsettes i samsvar med nr. 2 eller 4 i denne artikkelen, avhengig av det faktiske antallet eksponeringer i gruppen («N»), beregnet i samsvar med artikkel 259 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, på transaksjonens avslutningsdato.
2. Dersom N er mindre enn 100, skal partene i kredittbeskyttelsesavtalen fastsette en terskel for antallet av de største verdipapiriserte eksponeringene mot individuelle låntakere, beregnet i samsvar med nr. 3.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

Den framoverskuende utløsende faktoren skal inntreffe dersom antallet av de største verdipapiriserte eksponeringene mot individuelle låntakere, beregnet i samsvar med nr. 3, på et hvilket som helst tidspunkt faller under terskelen fastsatt i samsvar med første ledd.

3. For å bestemme antallet av de største verdipapiriserte eksponeringene mot individuelle låntakere, som omhandlet i nr. 2, skal partene i verdipapiriseringen gjennomføre følgende trinn i angitt rekkefølge:

- a) De skal konsolidere flere eksponeringer mot samme låntaker og behandle dem som én enkelt eksponering.
- b) De skal sortere de konsoliderte eksponeringene mot individuelle låntakere etter deres utestående beløp, i synkende rekkefølge.
- c) De skal legge sammen de utestående beløpene for de konsoliderte eksponeringene mot individuelle låntakere, i synkende rekkefølge og med den største eksponeringen først.
- d) Summeringen omhandlet i bokstav c) skal opphøre før tilføyelsen av den neste eksponeringen gjør at totalbeløpet blir høyere enn summen av de utestående beløpene for den høyest prioriterte beskyttede transjen og de transjene som er etterstilt den.

4. Dersom N er lik eller større enn 100, skal partene i kredittbeskyttelsesavtalen fastsette en terskel for økningen mellom forholdet mellom det utestående beløpet for de høyere kreditttrisikoundergruppene, som fastsatt i henhold til nr. 8, delt på det totale utestående beløpet for alle de verdipapiriserte eksponeringene («høyere kreditttrisikoundergruppe-forhold») og det tilsvarende forholdet på transaksjonens avslutningsdato.

Den framoverskuende utløsende faktoren skal inntreffe dersom terskelen fastsatt i samsvar med første ledd, på et hvilket som helst tidspunkt overskrides.

5. Partene i kredittbeskyttelsesavtalen skal i transaksjonsdokumentasjonen klart angi kriteriene for henføring av eksponeringer til kreditttrisikoundergrupper.

Med hensyn til første ledd skal partene i kredittbeskyttelsesavtalen fastsette, i kredittbeskyttelsesavtalen, differensieringen mellom individuelle kreditttrisikoundergrupper på grunnlag av følgende:

- a) Risikoklassene nevnt i artikkel 170 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom initiativtakeren anvender IRB-metoden i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 3 i nevnte forordning for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for kredittisiko for verdipapiriserte eksponeringer mot foretak, med unntak av eksponeringer mot spesialisert långivning nevnt i bokstav b), institusjoner, sentrale myndigheter og sentralbanker.
- b) Risikoklassene nevnt i artikkel 170 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom initiativtakeren anvender IRB-metoden i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 3 i nevnte forordning for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for kredittisiko for verdipapiriserte eksponeringer som behandles som eksponeringer mot spesialisert långivning, som metodene angitt i artikkel 153 nr. 5 i nevnte forordning får anvendelse på.
- c) Risikoklassene nevnt i artikkel 170 nr. 3 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom initiativtakeren anvender IRB-metoden i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 3 i nevnte forordning for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for kredittisiko for verdipapiriserte eksponeringer som behandles som massemarkedseksponeringer.
- d) I alle andre tilfeller, i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk som initiativtakeren anvender i sitt årsregnskap.

6. Partene i kredittbeskyttelsesavtalen skal henføre følgende eksponeringer til høyere kredittrisikoundergrupper fra kredittrisikoundergruppene fastsatt i samsvar med nr. 5:

- a) Alle misligholdte eksponeringer som omhandlet i artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Alle eksponeringer mot en debitor med redusert kredittverdighet.
- c) Alle andre eksponeringer som medfører høyere kredittrisiko i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, med unntak av dem som er nevnt i bokstav a) og b).

Partene i kredittbeskyttelsesavtalen skal utelukke fra henføringen nevnt i første ledd alle eksponeringer som har vært gjenstand for en kreditthendelse i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, og for hvilke det er foretatt en foreløpig eller endelig kredittbeskyttelsesutbetaling som har redusert det samlede beløpet for den beskyttede transjen og de andre transjene som er etterstilt den.

7. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene omfatter mer enn en av gruppene av eksponeringer nevnt i nr. 5 bokstav a)–d), skal partene i kredittbeskyttelsesavtalen henføre eksponeringene til de høyere kredittrisikoundergruppene for hver av disse gruppene fastsatt i samsvar med nr. 5.

8. Med henblikk på nr. 4 skal det utestående beløpet for de høyere kredittrisikoundergruppene være summen av de utestående beløpene for alle de verdipapiriserte eksponeringene som er henført til undergruppene i samsvar med nr. 6 og 7.

Artikkel 5

Kriterier for fastsettelse av nivået på de utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd i forordning (EU) 2017/2402

Partene i kredittbeskyttelsesavtalen skal fastsette tersklene for de resultatrelaterte utløsende faktorene omhandlet i artikkel 26c nr. 5 tredje ledd i forordning (EU) 2017/2402 på et nivå som sikrer at alle følgende kriterier er oppfylt:

- a) De utløsende faktorene aktiveres før transjene som gir kredittbeskyttelse, er blitt amortisert i en slik grad at disse transjene ikke kan absorbere betydelige tap som oppstår i den siste delen av transaksjonens løpetid.
- b) Når det gjelder bakoverskuende utløsende faktorer, har disse utløsende faktorenes effektivitet blitt testet i et scenario med sen tapsfordeling.
- c) Dersom initiativtakeren anvender tredje del avdeling II kapittel 5 i forordning (EU) nr. 575/2013 for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for sin eksponering mot verdipapiriseringen, er både beregningen av forventede tap i løpetiden og antakelsene som skal gjøres i et scenario med sen tapsfordeling, i overensstemmelse med dem som brukes for vurderingen av vesentlig og tilsvarende risikooverføring i henhold til artikkel 245 i nevnte forordning.

Artikkel 6

Utestående balanseførte STS-verdipapiriseringer med ikke-sekvensiell prioritering av betalinger

For balanseførte STS-verdipapiriseringer som har en ikke-sekvensiell prioritering av betalinger og resultatrelaterte utløsende faktorer i samsvar med artikkel 26c nr. 5 tredje ledd i forordning (EU) 2017/2402, og som ble meldt til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet i samsvar med artikkel 27 nr. 1 i nevnte forordning før 11. april 2024, kan initiativtakere og spesialforetak for verdipapirisering, uten å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 1–5 i denne forordningen, fortsette å bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennomiktig og standardisert» eller en betegnelse som direkte eller indirekte henviser til disse begrepene, forutsatt at disse verdipapiriseringene oppfyller artikkel 18 i nevnte forordning.

*Artikkel 7***Ikrafttredelse**

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 13. desember 2023.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President
